

สวัสดิ์พี่น้องวัดเซนต์หลุยส์ที่รัก

“นี่คือ...ลูกแกะพระเจ้า” ยอห์น 1:29-34

“นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก” (ยอห์น 1:29) สอนว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งการถวายบูชาในพันธสัญญาเดิมที่สมบูรณ์แบบในตัวพระองค์

ลูกแกะพระเจ้า จึงต้องมีคุณสมบัติ

เพื่อเป็นเครื่องบูชา จะทรงเป็นลูกแกะปัสกา และเครื่องบูชาระหว่างวันในพระวิหาร เป็นภาพของการบูชาที่ต่อเนื่องและสมบูรณ์แบบ เป็นเครื่องบูชาที่พอพระทัยพระเจ้า

เพื่อรับเอาและลบล้างบาปของมนุษยชาติทั้งปวง ทั้งบาปกำเนิดและบาปส่วนตัว

เพื่อเป็นเสบียงแห่งชีวิต (“เนื้อของเราคือของอาหารเพื่อชีวิตโลก” ยอห์น 6:52) สืบมาสนธิทผ่านการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์

ลูกแกะพระเจ้า จึงต้องมีลักษณะ

บริสุทธิ์: “ลูกแกะของท่านจะต้องปราศจากตำหนิ” (อพยพ 12:5) ไม่มีบาปและไม่ทำบาปแม้คลุกคลีกับคนบาป

อ่อนโยน: “ลูกแกะที่ถูกนำไปเชือด... มันไม่เปิดปาก” (ยอห์น 1:29) พระองค์ทรงยอมรับการตรึงกางเขนอย่างเงียบงันและเดียวดาย ไม่มีเสียงร้องโอดครวญ **อ่อนโยนแต่กล้าหาญ** ตอนเทศน์สอน ทำที่อ่อนโยนและสุภาพ และนำเกรงขามในเวลาเดียวกันต่อผู้ได้พบและได้สัมผัส ไม่อวดตัว และไม่ลืมหึงตัว ไม่รังเกียจและดูหมิ่นแม้ผู้ต่ำต้อยยากไร้ และคนบาป

กล้าหาญ: ในพันธสัญญาเดิม ลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่าเป็นเครื่องบูชา อาจไม่ยินยอม แต่ไม่มีทางเลือก เพราะอยู่ในมือของผู้เล็ง และอ่อนแอ จึงเป็นเครื่องบูชาที่มนุษย์ใช้แต่ไม่สมบูรณ์แบบ อาจเป็นที่พอพระทัยไม่ใช่ที่ลูกแกะที่ไม่อยากตาย แต่อยู่ที่ผู้ถวายบูชาเป็นที่สบพระทัย เป็นผู้ชอบธรรม จึงทำให้การถวายบูชาลูกแกะแม้มันไม่ยินดีตาย แต่พระเป็นเจ้าพอพระทัยเพราะผู้ถวายเป็นที่สบพระทัย พระเป็นเจ้าจึงยอมรับเครื่องบูชาชิ้นนั้น แต่ในองค์พระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็น **“ลูกแกะปัสกา ลูกแกะของพระเจ้า”** ยอมตนเป็นเครื่องบูชา ด้วยชีวิตและเลือดเนื้อ ด้วยความเต็มใจ

และผู้ถวายบูชาก็เป็นที่สบพระทัยพระเจ้า และทรงเป็นพระเจ้าเองด้วย! จากลูกแกะปัสกาในพันธสัญญาเดิมบนแท่นบูชา มาเป็นลูกแกะปัสกาผู้พลีพระชนม์บนไม้กางเขน

ยอห์น ชี้ให้เห็น “พระธรรมชาติทั้งสองของพระเยซูเจ้า” ทรงมีพระธรรมชาติมนุษย์ “นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก” (ยน 1:29) เพื่อชี้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นมนุษย์แท้จริง แต่กล้าหาญ และมีชีวิตเพื่อผู้อื่น เป็นมนุษย์เพื่อผู้อื่น (ปกติเราอยู่ เราทำ เราเป็นก็เพื่อตัวเอง) เป็นมนุษย์ที่ยอมรับทรมาน และความตาย (ยช 53:7) และเป็นลูกแกะปัสกา (อพ 12:3-14) เพื่อเป็นเครื่องบูชาและอาหาร (ก่อนอพยพออกจากอียิปต์) พระองค์ทรงเป็น “มนุษย์” ที่เกิดตามเนื้อหนังหลังยอห์น เกิด เจ็บปวดและตายได้ เสร้าและยินดีได้

ทรงมีพระธรรมชาติพระเจ้า “พระเยซูเจ้าทรงมีอยู่ก่อนยอห์นและเหนือกว่า – ความเป็นพระบุตรนิรันดร์ พระบุคคลของพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้มิอยู่ก่อนทุกสิ่ง พระองค์ไม่ใช่สิ่งสร้าง (ปฏิเสศลัทธิอาเรียน) และไม่เริ่มต้นจากพระนางมารีย์เพียงเท่านั้น (ปฏิเสศความเชื่อผิด ๆ ของพอลแห่งซาโมซาดา)

ผ่านการยืนยันจากพระจิตและคำพยานของยอห์นเอง “ข้าพเจ้าเห็นพระจิตเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนนกพิราบ และทรงอยู่เหนือพระองค์”

ผ่านนิมิตและการเผยแสดงจากเบื้องบน “ข้าพเจ้าไม่รู้จักพระองค์ แต่ผู้ที่ทรงส่งข้าพเจ้ามาใช้น้ำ ทำพิธีล้าง คริสต์แก่ข้าพเจ้าว่า “เจ้าเห็นพระจิตเจ้าเสด็จลงมาประทับอยู่เหนือผู้ใด ผู้นั้นคือผู้ที่ทำพิธีล้างเดชพระจิตเจ้า””

ทำให้พระองค์ทรงเป็นทั้ง “มนุษย์สมบูรณ์” (ผู้เกิดมารับพิธีล้างและตายเป็นบูชา) และ **“พระเจ้าสมบูรณ์”** (ผู้สถิตอยู่กับพระเจ้า และทรงเป็นพระเจ้า มีอำนาจเหนือบาปและเวลา เป็นนิรันดร์)

ดังนั้น คำยืนยันของยอห์นบัปติส **“นี่คือลูกแกะพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก”** จึงเป็นธรรมล้ำลึก สอนเราให้ เห็น ว่าพระเยซูเจ้าเป็นผู้เผยแสดงธรรมชาติมนุษย์ที่มีได้เกิดมาเพื่อเห็นแก่ตัว แต่เพื่อผู้อื่น และเป็นพระเจ้าที่เผยแสดงให้เราเห็น เชื่อมโยงเราไปสู่สวรรค์ให้ใกล้ชิดขึ้น และรักเรามากพอ จนมองข้ามบาปและความบกพร่องของเรา เพื่อนำพาเรากลับไปหาพระบิดา...

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวราพจน์ วิสิฐนนทชัย